

RÍMSKO - KATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH VEĽKÉ ZÁLUŽIE			
R. Cantalamessa: <i>Život pod vládou Kristovou</i>	Vzťah Boh - človek	2/2000	
<i>Súčasná seriálu</i>	<i>Tematický okruh</i>	<i>Poradové číslo</i>	
VLASTNÍCI BOHA			september 2000

Minule sme spoločne uvažovali o úžasnej skutočnosti, že Boh nás - práve nás, mňa, Teba - nekonečne a vášnivo miluje. Ale určite sme si neuvedomili skutočnosť, na ktorú by sme sa azda sami ani neodvážili pomyslieť a keby sme ju počuli od niekoho iného, než z Božích úst, považovali by sme ju určite za rúhanie najťažšieho stupňa. Aká je to skutočnosť?

Pavol apoštol píše: „*A nádej neklame, pretože Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorý nám bol daný.*“ (Rimanom 5,5).

Teda: Nielen to, že Boh nás *miluje*. Ale samotná Božia láska sa rozlieva v našich srdciach! My v sebe máme Božiu Lásku. My *vlastníme* Božiu Lásku, pretože Boh sám nám ju daroval!

Ale to zďaleka nie je všetko! Veď „*Boh je láska*“ (1 Jánov list 4,8.16). Ak teda je v nás *Božia láska*, tak to logicky znamená, že v nás je - skutočne, reálne prebýva - SÁM BOH! Ak *vlastníme* Božiu lásku - tak to znamená, že

VLASTNÍME SAMÉHO BOHA!

Sám Boh je našim vlastníctvom!!!

Tento výrok by bol bláznivým a trúfalým rúhaním, keby ho nepotvrdovalo samo Božie slovo!

Už v Starej Zmluve Boh ústami proroka sľuboval: „*Budete mojim ľudom a ja budem vašim Bohom*“ (Ezechiel 36,28).

A Ježiš jasne hovorí: „*Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.*“ (Ján 14,23) Boh prichádza prebývať do srdca človeka, pretože *miluje* človeka. A milovať znamená darovať sa. Boh miluje človeka nekonečne a preto sa človeku naprosto celý a dokonale daruje.

Boh sám sa nám daroval. Urobil zo seba samého dar, ktorý sa darovaním stal našim *vlastníctvom*! Nedaroval nám „iba“ svoju milosť, či priazeň, či život, či akési miesto nazvané Raj, nejakú „rezerváciu“, kde by sme si ako ľudia šťastne žili. On nám skutočne DAROVAL SAMÉHO SEBA, VŠETKO ČO MÁ A VŠETKO ČIM JE A NIČ SI NENECHAL IBA PRE SEBA!

A ak ešte stále nedokážeme tejto skutočnosti úplne uveriť, spomeňme si ešte raz na Pavlove slová: „*...skrze Ducha Svätého, ktorý nám bol daný.*“ (Rimanom 5,5). Pavol nehovorí o *daroch* Ducha Svätého, ktoré nám boli dané. Hovorí, že nám bol podarovaný - a my ho teda *vlastníme* - samotný Duch Svätý, ktorý je Boh a ktorému sa „*vzdáva tá istá poklona a sláva ako Otcovi a Synovi*“ (Carihradsko - nicejské vyznanie viery)!

Boh je teda *naš*, stal sa slobodne našim *vlastníctvom* a preto nás už nikdy nemôže opustiť: „*Ak sme neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.*“ (2 list Timotejovi 2,13)

Práve preto, že Boh žije v nás a sme preniknutí Božím Duchom, ktorý nás úplne premieňa, smieme s Petrom apoštolom očakávať, že budeme naplniť „*účastní Božej prirodzenosti.*“ (2 Petrov list 1,4).

Tak, ako sa Otec daruje Synovi a dáva mu všetko, čo sám má a čím sám je v jedinom akte večnej lásky Trojice, tak isto Boh pozýva aj nás do toho istého prúdu lásky, v ktorom sa každému z nás rovnako daruje!

Božie vlastníctvo sa v našom živote prejavuje tým, že skutočne *vlastníme* Božie Božstvo: stávame sa Bohmi stvorenými na Boží obraz!

Na základe tejto neuveriteľnej skutočnosti Pavol môže plným právom a pri zdravom rozume napísať tieto veľké slová: „*Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božimi synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!“ Sám Duch spolu s našim duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení*“ (Rimanom 8,14-17).

Sme Boží dedičia. Tí, ktorí dostanú všetko, čo Bohu patrí a čím Boh je. Pretože *dedič* (na rozdiel od obdarovaného) *vždy* zdedí naprosto *všetko*! Tak, ako Ježiš, ktorého sme *spoludedičia* - inými slovami, dostávame od Boha všetko to, čo dostal od Neho pred vekmi jeho jediný milovaný Syn!

Spolu s Pavlom tejto úžasnej skutočnosti prisviďdajú cez celé dejiny Cirkvi aj jej najväčší mystici:

Sv. Augustín: „*Boh sa stal životom mojej duše, životom i môjho života. Je mi teda bližšie, než som ja sám sebe!*“

Sv. Katarína Sienská: „*Nevýslovná Láska! Napriek tomu, že si videl všetky nepravosti, ktorých sa Tvoje stvorenie dopustí... zastavil si svoj zrak na kráse svojho stvorenia, do ktorého si sa bláznivo zamiloval a opojený láskou a z lásky si ho k sebe privinul a dal si mu bytie podľa svojho obrazu a podľa svojej podoby.*“

Juliana z Norwichu: „*A tak som videla, že sa Boh raduje, že je našim otcom, že je našou matkou a že je našim pravým snúbencom - a duša jeho milovanou snúbenicou. Kristus má radosť, že je našim bratom a Ježiš, že je našim Spasiteľom.*“

Bl. Angela z Foligna: „*(Boh hovorí:) Nezamiloval som si ťa zo žartu! Nemiloval som ťa iba z dialky. Ty si ja a ja som ty. Si taká, aká máš pre mňa byť. Prebývaš na výšinách môjho majestátu.*“

Majster Eckhardt: „*Ja sa musím stať Ním a On sa musí stať mnou. A ešte viac: Boh sa musí stať úplne mnou a ja sa musím stať úplne Bohom, tak úplne jedno, aby „On“ a „Ja“ bolo jedno ... a v tejto jedinstvi večne konali jediné dielo.*“

„*Kto sa spája s Pánom, je s ním jeden duch!*“ (1. Korint'anom 6,17)

Úlohy:

- 1.) V tichosti chvíľku pouvažujte nad počutým!
- 1.) Porozprávajte sa spoločne o tomto poznaní. Uvedomovali sme si ho doteraz?
- 2.) Ako toto poznanie mení našu životnú situáciu? Odrazí sa nejako v našom živote?
- 3.) **Meditácia:** skúsme spoločne v tichosti a so zavretými očami aspoň na 5 minút v mlčaní zostúpiť do svojho srdca a v jeho hĺbke *prežiť* najviac, ako je to možné, ohromujúcu skutočnosť, že Boh sa nám daroval a my sme vyvolení, aby sme boli Božimi Synmi!
- 4.) Akým spôsobom odpoviem Bohu na túto lásku? Ako sa táto odpoveď konkrétne prejaví v mojom osobnom živote? A ako sa prejaví v živote našej skupiny?
- 5.) Poďakujme spoločne Bohu za Jeho dar!